

EFEMÈRIDE pàgs 12 i 13
9 anys de periodisme:
Línia Mar arriba avui
al seu número 100

FUTBOL pàg 20
Carlos Craviotto:
"L'AE Prat no gasta
més del que té"

líniamar

9 anys

castelldefels · gavà · viladecans · el prat Núm. 100 · Abril 2022 · liniamar.cat

El Prat referma que no cedirà la zona de l'Splau a Cornellà

La ciutat veïna demanarà a la Generalitat que resolgui la disputa dels terrenys de la plana del Galet pàg 18

En risc

Preocupació a Gavà per la regressió de la platja pàg 11

Foto: Ajuntament de Gavà

CASTELLDEFELS pàg 10
Les obres del tercer
ambulatori arrencaran
el setembre del 2023

VILADECANS pàg 16
Creen una 'app' per redirigir
clients de l'outlet a la ciutat

SOLIDARITAT pàg 3
Els nens sahrauís tornaran
a la comarca aquest estiu

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Dos mesos lluny de l'infern

» El Delta es prepara per acollir infants sahrauís que passaran l'estiu lluny dels camps de refugiats
 » El 'Vacances en pau' es reprèn després de dos anys aturat per la covid i en plena crisi diplomàtica

Francisco J. Rodríguez
 BAIX LLOBREGAT

L'hamada és un tipus de paisatge pedregós i àrid propi d'ambients desèrtics. Un autèntic infern per viure-hi. Sense anar més lluny, quan un beduí et vol engegar a passeig, diu que "Al-là et condemni a viure a l'hamada". Qui coneix perfectament les condicions extremes d'aquest paisatge inhòspit són els 170.000 refugiats sahrauís que Nacions Unides calcula que viuen als campaments de refugiats de Tinduf, a Algèria, on van anar a parar fa més de quatre dècades a causa de l'ocupació marroquina del Sàhara Occidental.

La vida als campaments és dura. Temperatures extremes que solen superar els 50 graus a l'estiu i deficiències en serveis bàsics com l'aigua potable o l'atenció mèdica. I qui pateix més aquesta situació són els infants. És per aquest motiu que des de fa dècades el programa 'Vacances en pau' ofereix la possibilitat als sahrauís més joves de passar un estiu diferent, lluny de la calor. A més, la iniciativa permet als petits tenir accés a revisions mèdiques, en les quals s'han arribat a detectar malalties que, en cas d'haver estat al desert, haurien pogut causar-los la mort; tot i que el més habitual és que aquests infants presentin problemes dentals i oculars, causats per l'alimentació i la sorra del desert.

Aquest projecte està organitzat per la delegació del Front Polisari i compta amb la col·laboració de diverses entitats solidàries amb el poble sahrauí. Entre elles l'associació Castelldefels Sàhara i l'Associació Catalana d'Amics del Poble Sahrauí (ACAPS) de Gavà i Viladecans,

Els campaments de refugiats de Tinduf, un autèntic infern del qual els infants del Vacances en pau fugen dos mesos a l'estiu. Foto: Arxiu

que estan en plena campanya informativa per trobar famílies que acullin els infants durant els mesos del juliol i l'agost. Enguany només vindran infants de vuit anys, a diferència d'altres anys.

"Per als nens i nenes sahrauís és una experiència enriquidora, però també ho és per a nosaltres", explica a *Línia Mar* Esther Mañà, membre de la junta d'ACAPS Gavà i Viladecans. Aquesta entitat celebrarà sessions informatives el 22 d'abril, a les set de la tarda a l'Espai Jove de la Casa Gran, i el dia 29 a l'Ateneu d'Entitats Pablo Picasso, a la mateixa hora.

EDICIÓ ESPECIAL

I és que l'edició d'enguany és molt especial, atès que suposa el retorn a la normalitat després de dos anys de pandèmia, durant els quals el projecte 'Vacances en pau' ha estat aturat. Tot i això, la incertesa ha marcat el projecte fins

a l'últim minut, ja que a la situació sanitària s'hi ha afegit la crisi diplomàtica oberta entre Espanya, el Front Polisari i Algèria, que dona suport als sahrauís.

Tanmateix, la decisió del govern de l'Estat de validar la proposta del Marroc de convertir el Sàhara Occidental en un territori

"Quan venen a casa són un més de la família", diu la Wendy, veïna de Castelldefels

ri autònom –i que li ha suposat perdre sintonia amb Algèria–, no ha afectat al 'Vacances en pau'. "Teníem algun dubte a l'inici, però ni el Front Polisari ni el govern espanyol han posat problemes", reconeix Matilde Mas, tesorera de Castelldefels Sàhara.

Ella i Rita Borque, vocal de l'entitat, donen informació a famílies interessades a acollir un infant sahrauí en una trobada a la biblioteca Ramon Fernández Jurado. Repassen tot els ets i uts de l'acollida i donen claus per als que ho faran per primer cop. "És important integrar al nen o nena com si fos un fill més", insisteixen. A la sala hi ha algú que repeteix, com la Wendy, que considera que la principal i única raó per acollir un infant sahrauí és "l'amor". "Quan venen a casa meva són un més de la família", assegura.

Per la seva banda, l'Ingrid, que també està apuntada al llistat de veïns de Castelldefels que volen acollir infants ucraïnesos, es mostra il·lusionada de participar per primer cop en el 'Vacances en pau'.

Mañà, que fa anys que rep els infants a casa seva, posa èmfasi en la necessitat que els petits

s'integrin socialment i comparteixin espais i activitats amb els infants d'aquí. Ho faran a través dels casals d'estiu, on conviuran amb nens catalans. "La llengua no és un problema, aprenen de pressa", destaca Borque, que relata anècdotes amb els infants. Tant ella com Mas fa anys que n'acullen i tenen força experiència. De fet, han conegut de primera mà les condicions dels campaments de refugiats, així com Mañà. "No és el mateix que t'ho expliquin que veure-ho en persona", reconeix.

Però més enllà de la situació política i social dels sahrauís, les famílies acollidores valoren els petits moments, com ara les cares dels infants la primera vegada que veuen el mar o la il·lusió de llençar-se a una piscina plena d'aigua. O la relació duradora que estableixen amb alguns dels infants acollits i que dura en el temps.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

Govern sense rigor

per Elsa Artadi

Foto: Aj. de Barcelona

El TSJC ha tombat la Zona de Baixes Emissions (ZBE) de Barcelona i dels municipis limítrofs. És una mala notícia per a les necessàries polítiques de lluita contra la contaminació, que venen dictades, en bona part, per la UE. La sentència, però, dona la raó a Junts per Catalunya i a les al·legacions que vam presentar per modular algunes de les mesures i fer-les més racionals i progressives. Vam reclamar que el projecte incorporés estudis predictius per avaluar l'efectivitat real de les restriccions i una memòria de l'impacte econòmic sobre els col·lectius i els sectors més afectats, a partir de la qual aplicar mesures compensatòries. Vam demanar que es mantingués la moratòria per als vehicles de transport de mercaderies de manera indefinida i vincular la seva incorporació progressiva als estudis d'impacte econòmic de la ZBE.

Ada Colau i Jaume Collboni no van fer cas de cap d'aquestes aportacions i ara tot són laments. És probable que si les nostres esmenes s'haguessin incorporat a la ZBE, el TSJC no l'hauria tombat. El problema de fons, que fa temps que denunciem, és la manera de fer d'aquest Ajuntament, que no practica cap diàleg ni justifica les seves decisions. Aquesta manera de governar no deixa altra opció als que se senten perjudicats que recórrer a la via judicial per defensar els seus drets. És exactament el que ha passat amb la ZBE. I una bona eina de la lluita contra la contaminació ha

degenerat en una batalla judicial que pot acabar tenint un gran cost econòmic per a la ciutat i pot ser un fre per a les necessàries polítiques mediambientals.

La judicialització de la ZBE lamentablement no és una excepció. La pèssima gestió administrativa i les irregularitats freqüents d'aquest Ajuntament ens estan costant molts diners, molts endarreriments i molts problemes que paguem tots plegats. Hem vist com diversos projectes han acabat judicialitzats, i sovint amb decisions judicials contràries a l'equip de govern de

La judicialització de la Zona de Baixes Emissions lamentablement no és una excepció

comuns i PSC. Per exemple, ho hem vist amb el PEUAT, ho hem vist amb la Casa Buenos Aires de Vallvidrera i ho hem vist amb el projecte hotel·ler a Santa Madrona. I aviat ho veurem amb la reforma de la Via Laietana, un dels més grans despropòsits urbanístics que es poden imaginar.

També és possible que la Superilla de l'Eixample acabi judicialitzada. I això és possible perquè l'Ajuntament ha començat a licitar les obres sense tenir aprovat el projecte. La Superilla és un projecte

que no té cap urgència, però Ada Colau té pressa per tenir-lo enllestit abans de les eleccions municipals i per això tira pel dret, vulnerant la Llei d'Urbanisme de Catalunya i menyspreant de manera flagrant els processos participatius dels quals el propi Ajuntament fa bandera. No hi incorpora un pla de mobilitat, que seria el mínim exigible, ni tampoc estudis sobre l'impacte real que la peatonalització tindrà sobre el trànsit i sobre l'activitat econòmica i comercial. La Cambra de la Propietat Urbana ja ha demanat que s'aturin les obres per les greus irregularitats. Per exemple, com és possible que el termini que tenen les empreses per presentar ofertes per a les obres acabi abans que el termini que tenen els veïns i les veïnes per presentar esmenes i al·legacions al projecte? Això genera una gran inseguretat jurídica i és un menyspreu als ciutadans i ciutadanes que vulguin fer-hi aportacions.

Estem acostumats que comuns i PSC governin d'esquena a la gent i a l'oposició, però governar d'esquena als procediments més elementals és una indecència perillosa que es pot acabar pagant molt cara. Comuns i socialistes tiren pel dret amb una gran frivolitat, però hem de ser conscients que ens arrosseguen a tots amb la seva irresponsabilitat.

Elsa Artadi, presidenta del grup municipal de Junts a l'Ajuntament de Barcelona

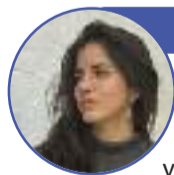
Aquí es piula

El Twitter en paper

@TaniaTapiaDiaz

L'Audiència Nacional condemna a set anys i sis mesos de presó el francitador de Terrassa que volia matar Pedro Sánchez. Era vigilant de seguretat i tenia un arsenal de guerra a casa. El 2018 havia compartit missatges en xats on deia que volia assassinar el president.

@annapazos

Buscar pis a Barcelona, *what a concept*. Haver de prendre una decisió que implica milers d'euros i l'estabilitat mental i vital del futur a partir d'un apartament buit que has vist durant 10 minuts en companyia d'un voltor que et recorda que has de DECIDIR JA MATEIX o el perdràs.

@kikegdelariva

La empresa que gestiona el agua de Barcelona, el agua (el agua, eh, agua), es privada y de capital 100% francés. Y solo hay una empresa, no puedes elegir. Si estás vivo en Barcelona, eres cliente de esa empresa. Es un dato que no por sabido deja de ser alucinante.

@BernatRuiz

Soc ateu, però si eliminem el caràcter religiós dels festius de Setmana Santa, ja podem eliminar els festius (que siguin laborables) i que només ho celebren els creients. La religió és alguna cosa més que una creença, és cultura. I és la nostra cultura, encara que siguem ateus.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 12315-2015

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Castelldefels Sàhara i l'Associació Catalana d'Amics del Poble Sahrauí de Gavà i Viladecans tornaran a acollir infants d'aquesta zona durant les vacances d'estiu. El programa està organitzat per la delegació del Front Polisari.

pàgina 3

Vacances en pau

L'equip Happy Green va guanyar la primera ViladeHack amb una aplicació que proposa redirigir clients de l'outlet de Viladecans cap a la ciutat, i a l'inrevés, amb l'objectiu d'impulsar el comerç de proximitat i el turisme sostenible.

pàgina 16

Happy Green

La Cooperativa Agrícola del Prat va participar en la prestigiosa Fira Alimentària per reivindicar productes com la Carxofa Prat i denunciar que hi ha botigues que estan venent unes altres varietats sota el paraigua del famós producte del Delta.

pàgina 18

Coop. Agrícola Prat

El + llegit

líniamar.cat

- 1 Presó permanent per al dentista que va gravar la seva parella mentre agonitzava
- 2 Més de mig miler de refugiats ucraïnesos ja han passat per l'alberg de Fundesplai al Prat
- 3 La comarca recupera les processons de Setmana Santa després de dos anys de covid
- 4 El Prat evita quatre de cada 10 desnonaments els últims dos anys
- 5 L'AMB assumeix la gestió de les platges i les dunes protegides de Viladecans i el Prat

La clau

Quan les xarxes no són notícia

per Susana Pérez

Foto: Pexels

En la història de les empreses tecnològiques de xarxes socials hi ha dues dates marcades al calendari. La primera, quan vam estimar-les, pels volts del 2011, moment en què van esclatar les primaveres àrabs i l'opinió pública va veure en aquestes eines una manera amb la qual l'oposició als sistemes autocràtics podia comunicar-se i organitzar-se. La segona, quan vam odiar-les, a partir de la victòria electoral de Donald Trump, l'any 2016, quan van ser acusades de promoure les notícies falses.

Des d'aleshores, les xarxes han estat culpables de la desinformació, la polarització i l'assetjament. Per frenar aquestes acusacions, Facebook i Twitter han moderat els continguts mitjançant la intel·ligència artificial i la contractació de treballadors, han etiquetat les publicacions que menteixen o desinformen, han eliminat perfils de comptes extremistes, han limitat la publicitat política en períodes electorals i han restringit els botons de compartir i m'agrada. Fins i tot van eliminar el compte del mateix Donald Trump després de l'atac al Capitoli el gener de l'any passat.

La guerra a Ucraïna podria

marcar un nou punt d'inflexió. Fa més de 40 dies que va esclatar el conflicte i les xarxes no són notícia, malgrat que Rússia ha estat un dels principals actors a nivell mundial en la propagació de mentides. Fins ara, i és important remarcar que l'escenari pot canviar en qualsevol moment, no tenim coneixement de cap gran campanya de desinformació ni ciberatac. La propaganda és present arreu, però el seu impacte és menor perquè hi ha molts més ulls vigilants i més escepticisme en general.

Internet porta el problema, però també la solució. La intel·ligència de fonts obertes, coneguda per les sigles OSINT (Open Source INTelligence), ha esdevingut cabdal per a la cobertura informativa del conflicte. La seva comunitat s'articula i actua al voltant de Twitter, i el seu centre de gravetat és Bellingcat, una plataforma que durant aquests dies contrasta la

informació de la guerra en temps real. A aquesta tasca s'hi suma la feina de les plataformes de verificació i de les mateixes empreses tecnològiques. Per exemple, Facebook va retirar a mitjans de març un vídeo en què apareixia el president d'Ucraïna, Zelenski, fent unes afirmacions que mai havia pronunciat.

Que les xarxes socials no siguin notícia aquests dies (de moment) ens indica tres coses. Primer, que hi ha diferents actors treballant i combatent la desinformació de manera efectiva. Segon, que les empreses de xarxes socials estan prenent les mesures adequades per no ser acusades d'afavorir les notícies falses, però tampoc per rebre l'etiqueta de censors. Tercer, que la ciutadania atorga un paper més limitat a aquestes empreses en la seva dieta informativa i qüestiona la informació que hi circula. Tant de bo la guerra acabi aviat i les xarxes segueixin sense ser notícia.

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AdeuMascareta

@AnnaBusq: Nens i nenes de 9 anys que diuen que no es treuen la mascareta perquè no els agrada la seva cara. 9 anys. No teniu perdó.

#MacronOLePen

@IreneMassana: Mentre Le Pen guanya a la Catalunya Nord, Vox, a Castella i Lleó, entra per primera vegada al govern. Quina pena tot.

#CampNouDeBlanc

@nofilecat: Tinc la sensació que el club [el Barça] no ha tingut cap problema a facilitar als aficionats de l'Eintracht Frankfurt una Oktoberfest avançada.

Where the streets have no name

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

Diu que, una vegada, en Bono, el cantant del grup irlandès U2, va sentir un comentari a la seva ciutat natal, Dublín, que explicava que, només de saber el nom del carrer on vivies, podien deduir si eres catòlic o protestant, ric o pobre i, fins i tot, el partit que votaves. El títol de la seva pròxima cançó suggeriria un lloc on els carrers no tinguessin nom, per esborrar la condició que ens fa prejudicar les persones i classificar-les per la seva procedència.

És una cosa que passa a moltes altres cultures i ciutats, però, sens dubte, a Irlanda el conflicte social va polaritzar la postura i el compromís de les persones amb les seves creences durant molt de temps, fent més visible aquesta qüestió.

La toponímia, o el nom dels llocs, respon a diferents raons: algunes de geogràfiques, altres d'històriques i altres de futures, també. El cert és que acabem dotant de significat els llocs, associat als seus noms, i de vegades el nom els atorga una certa rellevància: l'Arc de Triomf, la Ciutat de la Justícia...

Si observem el projecte de l'Eixample de Barcelona de 1859, d'Ildefons Cerdà, veiem que els carrers no tenien nom. Només les preexistències com la Barceloneta, el Poblenou o Sants, així com els accidents geogràfics. Però els nous carrers, no.

Aquesta és una comesa que l'Ajuntament de Barcelona va encarregar a Víctor Balaguer i Cirera el 1863, quatre anys després de l'aprovació de l'Eixample. Balaguer va ser un escriptor i un poeta reconegut que va acabar sent ministre. El seu perfil polític i d'historiador va ser determinant perquè l'escollissin per a aquesta feina. En el bateig de carrers i places, Balaguer es va dedicar a lloar els territoris de la Corona d'Aragó, les institucions i personalitats catalanes i algunes gestes històriques.

Una d'aquestes era un homenatge a una llarga resistència en conflictes armats i bombardejos sobre la ciutat de Barcelona: la plaça de les Glòries Catalanes.

Pocs anys abans del projecte de l'Eixample, el ge-

neral Espartero va pronunciar la seva famosa frase sobre la necessitat de "bombardejar Barcelona cada 50 anys pel bé d'Espanya", així que el castell de Montjuïc i la Ciutadella van ser llocs que, lluny de defensar la ciutat, van servir per bombardejar-la.

El lloc que va escollir Balaguer, diferent del que tot hom coneix avui, no podia ser més oportú: el final del passeig de Sant Joan, davant de la Ciutadella militar, envoltada de bastions i separada de les muralles de la ciutat antiga. Es va projectar una plaça a tall de conquesta, en homenatge a totes les Glòries Cíviques i Militars de Catalunya, que, tanmateix, mai no es va construir. Després de la revolució de 1868, la Ciutadella va

Dibuix de l'autor sobre el plànol de l'Eixample de Barcelona de 1859, d'Ildefons Cerdà. La Ciutadella militar i el parc actual, en línia vermella. La plaça de les Glòries inicial i l'actual, tramades.

ser demolida i cedida a l'Ajuntament, que la va convertir en parc, deixant sense sentit la plaça projectada.

No va ser fins a principis del segle XX que el nom de plaça de les Glòries va anar a parar al lloc que coneixem avui, aliè a tota la càrrega històrica que li atribuïa aquest topònim. Un lloc complicat, on confluen els tres carrers més amples i més llargs de la ciutat —la Meridiana, la Gran Via i la Diagonal—, però també les línies fèrries de Granollers i Sants. Un veritable caos, sempre per acabar, sempre per resoldre.

Per Glòries hem vist desfilars autopistes, parcs, línies de metro i de tren, llacs, mercats ambulants i, fins i tot, un pont de vianants aprofitat avui a l'esplana-

da del Fòrum. L'últim projecte, el viaducte elevat inaugurat per les Olimpíades de 1992, va ser enderrocat tot just 15 anys després.

Com si la perseguis el pes del seu nom, en pocs anys la plaça de les Glòries va passar de representar la pacificació dels històrics conflictes armats a l'escenificació del conflicte urbà permanent. Un conflicte que, per altra banda, hauria de ser signe de normalitat.

Glòries representa el laboratori urbà a cel obert per excel·lència. El lloc del frec, del moviment i de l'intercanvi. Les diferents versions de Glòries evidencien la dificultat de viure en societat, d'arribar a acords, de construir ciutat. Cada versió també explica el context social del moment. La invasió del cotxe i la transformació de l'espai urbà al seu servei o els remeis posteriors en forma d'aparcaments dissuasius per evitar l'entrada de l'automòbil al centre de la ciutat.

I cada nova forma sembla sempre la definitiva; la fórmula màgica que resoldrà tots els mals del moment i que durarà eternament...

L'actual plaça de les Glòries, en construcció, es planteja com a resposta al repte climàtic que tenim al davant. Amb la nova recepta d'eliminar asfalt dels carrers de la ciutat, permetent que l'aigua es filtri al terreny i reduint també l'emissió de calor, la nova plaça pretén ser un lloc naturalitzat. Un parc urbà que ens recordi

que formem part de la natura i que convivim amb més éssers vius al planeta. Un escenari que amaga una trama de clavegueres, trens, galeries i túnels al seu subsol per a poder representar-hi a sobre 'El cicle de l'aigua' o 'La biodiversitat'.

Esborrar i començar de nou, com pretenia el cantant d'U2, per tal d'oblidar qui és en realitat Glòries, quin és el seu veritable origen. Fins a la pròxima crisi d'identitat, quan nous reptes de la nostra societat li remoguin la consciència. Benvingut conflicte.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter,
arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Les millors perles

Un home va a buscar un amic que ha donat positiu al control d'alcoholèmia dels Mossos. S'hi presenta drogat i amb el carnet suspès i acaba amb el cotxe immobilitzat per la policia i denunciat penalment. Fets l'un per a l'altre.

Una dona de 72 anys s'emporta a casa una obra d'art en confondre-la amb una jaqueta perduda i, com que li va llarga, la porta a la modista perquè li cusi el baix. Ha passat al Museu Picasso de París.

Enxampen un home que es feia passar per fotoperiodista de guerra en xerrades a escoles. S'havia inventat el seu nom i la seva professió i deia que treballava per a Reuters, però no se li coneix cap fotografia publicada enlloc. Ho ha avançat *El País*.

Mentre espera que li facin una operació, s'adona que la seva doctora està buscant a YouTube vídeos per veure com s'ha de fer la intervenció en qüestió. Li ha passat a la Isabelle, una noia que s'ha fet viral a TikTok.

Natàlia Segura/ACN

LA FOTO

67a EDICIÓ
FIRA D'ESPARRECS
DE GAVÀ 30 ABRIL / 01 MAIG

TEMPS D'ESPÀRRECS

22 ABRIL
08 MAIG

#TempsdEspàrrecs
#FiraEspàrrecs

gavaciutat.cat
firaesparrecs.cat

La lupa

Colla de dropos

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Els desastres que ha causat la borrasca Cèlia a les platges de Gavà, Montgat i Badalona nord és un presagi nefast per a la temporada de temporals que cada any destrossen la costa de l'àrea de Barcelona i altres indrets del país. Des de 2017, la mala bava dels predecessors Glòria i companyia ha fet desaparèixer entre 6 i 10 metres anuals d'amplada de les platges del litoral metropolità nord. Això és un fotimer de sorra perduda!

D'acord, si ho comparem amb els 4.000.000.000.-000.000.000.000 de grans d'arena que es calcula que hi ha sumant totes les platges del món, potser no és tant. I, si tenim en compte que diuen que hi ha més estrelles a l'univers que granets de sorra al nostre planeta, pot semblar fins i tot una ximpleria preocupar-nos per una cosa tan nímia dins la immensitat de l'espai.

La qüestió és que últimament ens toca patir per tot. Vivim constantment amb l'ai al cor. Diria que, almenys, la bona notícia és que ja ha arribat la primavera, però les persones que pateixen al·lèrgia no hi estarien gaire d'acord. Sempre hi ha una cara B de les coses. Per exemple, l'escassetat d'oli de gira-sol a mi m'estalvia la sobredosi de fregits de mare quan vaig al poble.

Després de passar-la magra amb una pandèmia mundial, el pervers efecte papallona d'una guerra a més de 2.000 kilòmetres fa que el cost de la vida aquí hagi pujat, que els camioners i treballadors del camp i el mar protestin i que tothom acabi donant positiu en empenyament. El que no queda clar és si actualment tot semblen males notícies perquè realment ho són o perquè ens les venen així, sobretot a *Antena 3* i a les tertúlies de ràdio que sonen a tot volum als taxis. No voldria semblar *conspiranoic*, però en el caos no hi ha error, com cantava Santiago Auserón.

Per si la primavera no ens altera prou, una altra tendència de moda que posa a cent és que governants i *influencers* de tots els pelatges ens diguin contínuament el que hem de fer dins i fora de casa: com ens hem de relacionar amb els altres per evitar contagis, la temperatura màxima a la qual hem de posar la calefacció per combatre els russos estalviant energia, el menjar que hem de consumir per respectar el planeta, el llenguatge que hem de fer servir per no discriminar ningú de l'ampli ventall de gèneres, l'opinió que hem de tenir respecte a la *Motomami* per semblar moderns i crítics alhora...

I, per si no n'hi hagués prou, augmenten les insinuacions que som una colla de dropos. Fixeu-vos, si no, en el nou pla contra la covid, que es vol carregar les baixes laborals in-

discriminades a causa de la malaltia i només permetrà faltar a la feina a les persones vulnerables o a les que es trobin malament de debò. La distinció entre romancers i fotuts autèntics provocarà moltes susceptibilitats i no pocs conflictes en les relacions laborals. *Covid or not covid*.

També l'ampli i especialment sensible col·lectiu de l'ensenyament –o educació, que costa molt saber ja qui fa què– se sent acusat de defensar la *dolce vita* quan es manifesten i es posen en vaga, aduint que no ho fan perquè els obliguin a començar abans el curs, sinó per no sé quants greuges més que venen de lluny, la majoria en benefici d'alumnes i famílies, segons diuen.

Compte, que ser mestre o professor té molt mèrit, i ser-ho amb consciència i motivat per una vocació honesta encara més. És veritat que tenen moltes vacances i alguns s'aprofiten de baixes sospitosament recurrents, però és una professió dura i no apta per a cardíacs. Si ets pare i et poses en la pell dels docents, visualitzant totes aquelles hores a primera línia de foc davant d'alumnes sobreexcitats, rebels i demandants d'atenció, provoca vertigen, tret que siguis un tipus *superdur* com Vin Diesel a *The Pacifier*.

Per acabar-ho d'adobar, el nou líder de l'oposició, Alberto Núñez Feijóo, ha dit recentment en un míting que no creu que als que tenen més se'ls hagi d'assenyalar pel carrer "per haver treballat més". Suposo que per això acumulen riquesa personatges com Albert Rivera, a qui no veien el pèl al bufet d'advocats Martínez-Echevarría, o Toni Cantó, que es deu estar esllomant per promoure el castellà a la Comunitat de Madrid des de l'Oficina de l'Espanyol.

Com va advertir el periodista i activista polític George Monbiot, "si la riquesa fos el resultat inevitable del treball dur i l'emprenedoria, totes les dones de l'Àfrica serien milionàries". Però la justícia poètica, malauradament, és una fal·làcia, com ho demostren casos com el d'aquell funcionari de la Diputació de València que es va passar 10 anys sense treballar –fitxant amb bata i sabatilles– i, en lloc de convertir-lo en una falla amb els testicles d'una balena franca austral, el van absoldre de qualsevol delictes perquè deia que no disposava d'un espai propi de treball.

En una Espanya de penques, rendistes i polítics avesats a les portes giratòries –i alguns empresaris adinerats gràcies al narcotràfic–, l'ascensor social o està espatllat o només funciona amb una clau exclusiva, com en aquells edificis en els quals només poden utilitzar l'aparell els veïns que en són els propietaris. I, creieu-me, no hi ha precedents que cap veí es deixi la clau posada.

“

**L'ascensor social
o està espatllat
o només funciona
amb una clau
exclusiva, com en
aquells edificis
en els quals només
poden utilitzar l'aparell
els veïns que en són
els propietaris.
I, creieu-me,
no hi ha precedents
que cap veí es deixi
la clau posada**

”

Flaixos

@PonsPereAntoni: Sobre en Guillem Agulló, avui [11 d'abril del 2022] que ja en fa 29 [anys que el van assassinar], només una cosa: els nostres fills sabran qui eres.

@manolileonsegur: Fa nou mesos, Xavier Novell encara era bisbe i ahir [5 d'abril de 2022] van néixer les seves filles! Oïdà, quin goig de celibat!

@julsabata: Vaig cap al bar i penso "em demano una Coca-Cola, em ve de gust gas, així freda amb llimona..." i m'assec, ve el cambrer i dic "tráete una mediana, nene".

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Les obres del tercer ambulatori arrencaran el setembre del 2023

- » Nou compromís del Govern amb un equipament molt esperat
- » El centre mèdic tindrà una superfície de 3.750 metres quadrats

SALUT ▶ L'esperat i llargament reivindicat tercer ambulatori de Castelldefels començarà a ser realitat el setembre de l'any vinent, que és la data amb la qual s'ha compromès el govern de la Generalitat per iniciar-ne les obres.

Així ho va comunicar a principis de mes l'Ajuntament, que assegura que el projecte constructiu estarà enllestit el pròxim desembre. Tanmateix, caldrà estar atents al procés, atès que no és la primera vegada que Salut anuncia l'inici de les obres d'aquest equipament. Sense anar més lluny, el juny passat va anunciar que la construcció de l'edifici arrencaria a finals d'aquest 2022.

Sigui com sigui, l'edifici estarà ubicat a la confluència de l'avinguda Lluís Companys i el carrer Doctor Trueta, molt a prop del poliesportiu de Can Roca. Es tracta d'uns terrenys que el consistori ha cedit a la

Recreació virtual de com serà el centre mèdic. Foto: Ajuntament

Generalitat per fer-hi l'equipament, que tindrà 3.750 metres quadrats en total.

Amb tot, al futur ambulatori es prestaran serveis d'atenció primària, rehabilitació i salut mental. En aquesta línia, el consistori ha volgut sortir al pas per negar que al tercer CAP

es presti cap servei d'atenció a la drogodependència.

Per altra banda, l'ambulatori podrà atendre persones de municipis dels voltants com Viladecans, Gavà, Sant Climent i Begues que necessitin suport mèdic en l'àmbit de la salut mental.

Foto: Ajuntament

L'Agrupació de Cultura Popular celebra 40 anys

ANIVERSARI ▶ L'Agrupació de Cultura Popular de Castelldefels (ACPC) va celebrar el seu 40è aniversari amb una diada castellera a la plaça de l'Església el passat dissabte 9 d'abril. Els Castellers de Castelldefels van comptar amb l'acompanyament de les colles de Sabadell i Cerdanyola.

D'aquesta manera, l'ACPC dona el tret de sortida a un calendari farcit d'activitats per ce-

lebrar les seves quatre dècades de vida, des de diades castelleres fins a gegants, passant per balls populars i diables.

L'ACPC va néixer el 1982 amb l'objectiu de portar la cultura popular als carrers i places de la ciutat, amb l'ajuda i la participació dels veïns i veïnes. De fet, el 17 d'abril l'entitat farà una jornada de portes obertes a la seva seu -Av. Lluís Companys, 16- per donar-se a conèixer.

Política | La ciutat continua sense pressupostos

Castelldefels no té encara els pressupostos municipals aprovats. L'oposició lamenta el retard, mentre que des del govern municipal van informar fa unes setmanes que els comptes es presentaran aviat.

Comencen les ansiades obres del clavegueram a Bellamar

OBRES ▶ Era una reclamació històrica del veïnat i, malgrat que han trigat un bon temps a fer-se realitat, finalment Bellamar podrà tenir una xarxa de recollida d'aigües pluvials i residuals. "És un projecte importantíssim per a Castelldefels, amb el qual finalitzem la xarxa de clavegueram a tota la ciutat", va afirmar l'alcalde, María Miranda, en una trobada amb veïns del barri a finals del març.

Les obres havien arrencat uns dies abans i tenen previst construir una xarxa de recollida

de l'aigua de la pluja, que permetrà evitar les típiques inundacions a la part baixa del barri, i una altra per a les fecals, que permetrà depurar-les a l'estació de Gavà-Viladecans i evitar així filtracions al subsol. Les obres costen 10 milions d'euros i està previst que durin 13 mesos.

Per la seva banda, Manuel Reyes, portaveu del PP, va recordar a Ràdio Castelldefels que el 2015 van deixar el projecte preparat i que, malgrat haver trigat, espera que les obres no es paralitzin per "mala gestió".

Marxa en defensa de l'Olla: "Cal posar la vida al centre"

Alguns dels cartells de la marxa. Foto: Twitter (@OlladelRei)

MEDI AMBIENT ▶ Malgrat el mal temps, desenes de veïns de la ciutat i de la resta de la comarca van participar en la bicicletada del passat 3 d'abril en defensa de l'espai natural de l'Olla del Rei que organitzava la plataforma ecologista del mateix nom.

La mobilització va arrencar al mateix espai natural, on es van portar a terme diferents activitats de conscienciació mediambiental, en les quals va participar també l'Institut de Ciències Fotòniques (ICFO).

La bicicletada va servir per denunciar els plans municipals

de qualificar de sòl urbanitzable uns 5.000 metres quadrats de l'Olla del Rei, aspecte que denuncien els ecologistes. "No podem permetre'ns perdre hàbitats necessaris per a la mitigació del canvi climàtic", resa el manifest que van llegir en acabar la bicicletada, davant de l'Ajuntament. "Cal posar la vida al centre, per sobre del capital i dels interessos individuals", van afegir els ecologistes.

Per altra banda, Salvem l'Olla del Rei reivindica que l'espai sigui considerat Zona Especial de Protecció d'Aus (ZEPA).

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

L'Ajuntament ha concedit la Medalla d'Or de la ciutat a l'excalde Dídac Pestaña, que va morir el juliol de l'any passat. L'encarregada de fer l'entrega pòstuma ha estat l'exalcaldessa i actual ministra de Transports, Raquel Sánchez, que va dir de Pestaña que era un "referent".

Crit d'alerta a Gavà per la regressió de la platja

» Els temporals del març han provocat una pèrdua enorme de sorra

» Els ecologistes avisen que les platges de la comarca estan en risc

MEDI AMBIENT ▶ En alguns trams de la platja de Gavà hi ha desnivells de fins a dos metres entre les dunes i la sorra. Aquestes són algunes de les conseqüències dels temporals del març, que han malmès greument les platges metropolitananes, i en especial les del Baix, afectades des de fa anys pel fenomen de la pèrdua de sorra.

Un problema, el del retrocés del litoral, que ha estat especialment intens en l'última dècada. Per posar un exemple proper, des del 2012 la platja de Castelldefels ha perdut 35 metres davant del mar. Així ho va explicar el geòleg de l'Institut de les Ciències del Mar, Jorge Guillén, en una conferència el mes passat a la Taula Climàtica de Gavà, organitzada pel col·lectiu Ecologistes en Acció-Les Agulles.

Guillén també va avisar que es preveu que el nivell del mar pugi entre 40 i 80 centímetres a finals del segle. Això sempre que es compleixin les previsions, ja que tot plegat dependrà de les emissions contaminants, que si no baixen podrien fer pujar el mar fins a un metre. "Una pujada d'un metre del nivell del mar podria implicar, depenent del tipus de costa, un retrocés de l'ordre de 100 metres de platja", va assenyalar el geòleg. I no hi ha cap platja a la comarca que pogués salvar-se d'aquest extrem.

Per tot plegat, l'alcalde de Gavà, Gemma Badia, reclama una "reacció urgent" per substituir la sorra perduda i garantir l'inici de la temporada de platja, que arrenca en dos mesos. De fet, tem que no pugui iniciar-se amb

Una imatge de la platja de mitjans del mes d'abril. Foto: Ajuntament

normalitat. A més, l'alcaldeixa exigeix "solucions definitives" per evitar la pèrdua de sorra després de cada temporal marítim. "Anirem on calgui per demanar una solució a la regressió de la platja", va dir durant una visita a principis de mes a la zona afectada amb el cap de demarcació de Costes, Diego Fernández.

Amb tot, la preocupació per la regressió de les platges a Gavà i a tota l'àrea metropolitana és cada cop més gran. Sense anar més lluny, fa uns dies l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) va informar que la superfície de la sorra del litoral s'ha reduït un 15%. Per tot plegat, l'ens metropolità ha fet una petició "urgent" al Ministeri per a la Transició Ecològica per posar-hi remei.

A més, l'augment de la freqüència i violència dels temporals a causa dels efectes de l'escalfament global -calculen que a partir del 2050 les grans tempestes podrien tenir lloc cada cinc anys- no ajuda a l'hora de revertir la regressió de la platja, segons va reconèixer Guillén.

Si bé la regressió de la platja és un fenomen que s'ha repetit en anys anteriors i el litoral s'ha regenerat de manera natural i amb l'ajuda d'aportacions de sorra, en aquesta ocasió l'afectació és més important.

Per aquest motiu, Badia considera que les aportacions de sorra que es fan cada any, tot i ser necessàries, no solucionen la regressió, i reclama mesures eficaces a llarg termini. En aquest sentit, remarca que continuaran reclamant a les administracions competents una actuació de caràcter permanent i que doni les màximes garanties i seguretat. "La nostra platja és un símbol de la ciutat espectacular i cal que recuperi la seva sorra perquè tothom pugui tornar-la a gaudir", destaca Badia.

Per la seva banda, Guillén opina que cal distribuir el sediment del qual disposem "de la millor manera per a tots" i que hem de pensar en "quines platges volem tenir i podem gestionar en el futur", ja que les que tenim no les podem recuperar.

Els veïns de Gavà Mar reiteren el seu rebuig a ampliar el Prat

INFRAESTRUCTURES ▶ Els veïns de Gavà Mar han reiterat el seu rebuig a l'ampliació de l'aeroport del Prat, aparçada pel govern estatal fa uns mesos. Ho van dir en una compareixença el 30 de març a la comissió de Polítiques Digitals i Territori del Parlament, conjuntament amb representants de l'entitat pratenca La Gent del Fang.

Joan Barberà, portaveu de l'Associació de Veïns de Gavà Mar, va dir que negar "l'evidència" de l'emergència climàtica és "posar-se una bena als ulls", en

relació amb els efectes que l'ampliació de l'aeroport tindria en matèria ambiental. Per la seva banda, Caterina Gómez, portaveu de La Gent del Fang, va alertar que l'ampliació de la infraestructura seria un "desastre natural i agrícola sense pal·liatius".

Barberà també va defensar l'actual sistema segregat de pistes -que evita les molèsties pel soroll dels avions a Gavà Mar- i va defensar la necessitat de crear una xarxa aeroportuària catalana per donar més per a Girona i Reus.

Tot a punt per al retorn de la Fira d'Espàrrecs

L'alcaldeixa Badia mostra els espàrrecs de Gavà. Foto: Twitter (@gbadia)

FESTA ▶ Després de dos anys d'aturada per la pandèmia, la Fira d'Espàrrecs de Gavà tornarà a oferir un dels productes estrelles del Parc Agrari. Queda lluny aquell 22 de maig del 1932, quan l'espàrrec de Gavà va lluir per primera vegada en una exposició al públic. Amb els anys el producte va agafar rellevància fins a ser l'eix central d'una fira que enguany celebra la 67a edició.

La fira tindrà lloc el cap de setmana del 30 d'abril i l11 de maig. Aquesta, tal com ha destacat l'alcaldeixa, Gemma Badia,

serà una edició "especial". Ja no només pel 90è aniversari de la primera exposició de l'espàrrec de Gavà, sinó perquè la fira torna després de dos anys sense celebrar-se a causa de la pandèmia.

En aquest sentit, Badia, que ha estat acompanyada pel president de la Cooperativa Agropecuària Gavà, Josep Pañella, ha assegurat que la fira "és una festa consolidada que representa i defineix què és Gavà" i que, per aquest motiu, cada any s'acosta més a les dimensions de la Festa Major.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Foto: Aj. de Castelldefels

Línia Mar combina la informació local amb la cultura i l'oci, amb seccions com *Viu en Línia*

100

» Línia

EFEMÈRIDE

afirmant e Gavà, Vilad

ans, publi

Línia M

rritorial. An

i el món digi

un d'aquest

cionalment

ximitat, així

és un lema

La nostr

binar el per

definida i c

ponsabilita

Les portades són un tret distintiu de la capçalera: el disseny és una aposta consolidada

La secció d'Opinió és un aparador amb microseccions que generen debat entre els lectors

100 números, 9 anys de periodisme

Mar revalida el seu espai a Castelldefels, Gavà, Viladecans i el Prat i ja suma nou anys de trajectòria

► Línia Mar continua sumant anys i revalida el seu espai periodístic a Castelldefels, Viladecans i el Prat. La capçalera, fundada fa 91 anys, avui el seu número 100.

Línia Mar és, al cap i a la fi, una eina de cohesió i treball amb una aposta que combina el format paper i el digital, i sempre amb voluntat d'innovar en cada etapa dels dos àmbits, la publicació ha estat tradicionalment compromesa amb el bon periodisme de proximitat, com amb la cultura, la llengua i el país. No és un buit: la trajectòria ens avala.

La fórmula, i alhora el nostre repte, és començar el periodisme en majúscules amb una publicació digital dimensionada. En aquest sentit, la resistència que ens autoexigim per estar a l'altura de les circumstàncies ens esperona per continuar sent fidels al nostre ideari ètic, explicant, sempre en català, les ciutats del Delta del Llobregat i el país que s'obre pas decididament cap al futur. ■

100 edicions en paper

400.000 exemplars

2.371 notícies locals

315 articles d'opinió

L'edició digital, amb versió mòbil i d'ordinador, i la presència a les xarxes socials més populars permeten arribar a nous perfils de lectors

Perseguint la notícia

per Arnau Nadeu, *director editorial de Línia Mar*

Quan un projecte urbanístic aixeca polseguera i el millor seguiment el fa el periòdic de casa, és una petita victòria. Quan els que l'han tirat endavant et critiquen, també ho és. "No hi ha res més periodístic que resistir la vanitat o la ira de l'ídol del poble", escrivia ja fa uns anys Ramon Besa en un article titulat *Fugint de la notícia*, un text que hauria de ser de lectura obligatòria a les universitats on s'ensenya aquest ofici, en hores crítiques, del Periodisme.

Sobretot en aquelles on es tracta la premsa de proximitat com es mereix. On tenen clar que ja fa anys que les publicacions locals, almenys les que estan ben fetes i tenen empreses editores compromeses al darrere, han deixat de conformar-se a ser una escola de periodistes. On saben que s'han consolidat com una opció igual de vàlida per fer carrera i guanyar-se un sou explicant històries, que no és poca cosa.

Cada cop som més els que fem premsa de proximitat digna. També a l'àrea metropolitana, on el periodisme local no sempre ha estat valorat com caldria. Penso en els que ens

resistim a rebaixar el llistó que ens autoimposem. Els que, sent conscients que els recursos donen pel que donen, també sabem que les coses sempre es poden fer millor. Els que som autoexigents i ens emmirallem en els grans, malgrat tocar de peus a terra. Els que creiem en el periodisme més genuí. En aquest que, lluny de l'anonimat de la premsa generalista, t'exigeix aguantar la mirada de l'alcalde que has fet empenyar amb el reportatge crític.

Escombrant cap a casa, avui m'agradaria destacar el cas de Línia Mar, ara que ja ha arribat al número 100 i que segueix sumant anys. Una capçalera que continua bolcada en les ciutats del Delta del

Llobregat amb la mateixa ambició que el primer dia, i amb el mateix equip. I ho ha fet PERIODISME. Sí, en majúscules. Perquè de periodismes se'n fan molts, però pocs que valguin la pena. I només aquests últims són els que poden fer que la ciutadania hi confii. Que hi aposti. Tornant a Ramon Besa, no podem fugir de la notícia: l'hem de perseguir. Costi el que costi. L'ofici es tria. I aquest és així.

Ja hi ha quatre milions de persones que han marxat d'Ucraïna, i moltes ho han fet per la frontera amb Polònia. Foto: Càritas

La convocatòria és el dia 9 de març a dos quarts de quatre de la tarda, hora ucraïnesa. La conferència es fa via *online* i hi intervenen alguns dels alcaldes de les ciutats més afectades per la guerra d'Ucraïna. Hi ha presents mitjans de tot el món: la televisió romanesa, diaris estatunidencs i escandinaus, ràdios de Bòsnia... I el *Línia*.

Comença parlant el ministre pel desenvolupament de les comunitats i el territori d'Ucraïna, Oleksiy Chernyshov. Porta una camisa de color blau clar. Ni corbata ni americana. A les guerres no es porten corbates ni americanes. Després parlen els alcaldes. Durant dues hores no hi ha ni un sol somriure. És el que té la guerra.

“Necessitem medicines i armes, la situació és límit”, diu el vicecalde de Mariúpol, Serhiy Orlov. Ell també va vestit sense elegàncies. Porta un jersei verd fosc, la peça de roba de moda al país des que Volodímir Zelenski, el president d'Ucraïna, l'ha convertit en un símbol de la resistència. “Necessitem mitjans de transport segurs per evacuar els nostres veïns”, explica Orlov. Tota la conferència és un crit desesperat. Els alcaldes volen que la comunitat internacional es posicioni al seu costat, i per això han convocat la premsa. Des de Kherson, Chernihiv, Trostianets o Vasylkiv parlen per a tot al món. Gràcies a internet.

Més de tres setmanes després d'aquesta conferència, Mariúpol ha estat assetjada per l'exèrcit rus. Els carrers són runes. Segons la *BBC*, hi ha 400.000 persones atrapades i més de 2.400 homes, dones, nens i nenes morts que han fet necessari obrir dues fosses comunes. Els cadàvers es congelen en una ciutat que registra temperatures de cinc graus sota zero a les nits i que fa dies que no té ni electricitat, ni gas ni aigua. Quan escrivim aquestes línies, la gana i les infeccions s'estenen pels hospitals i pels refugis. Les demandes del vicecalde Orlov no s'han materialitzat. S'ha imposat la guerra.

Els polítics locals que van participar en la conferència del passat 9 de març, que duia per títol *Resposta a la violència russa: perspectives de les comunitats territorials més danyades d'Ucraïna*, són desconeguts a fora del país. Alguns potser moriran en aquesta guerra. O potser no. És probable que els noms d'Ihor Kolykhaev, Vladyslav Atroshenko, Serhiy Sukhomlyn, Ihor Terekhov, Yuriy Bova, Veniamin Sitov, Oleksandr Lysenko, Nataliya Balasynovych i Serhiy Orlov no siguin ni una nota al peu de pàgina de la història. De la gran història. Quedaran ocults sota l'ombra de figures com Putin, Zelenski o Biden.

Amb tot, el món local, sigui a Ucraïna o a casa nostra, és el primer afectat pels conflictes. La ciutadania a peu de carrer organitzant-se o els alcaldes i les alcaldesses demanant ajuda noten primer que ningú els bel·licismes. Els estratèges pensen les gu-

El món local, la primera trinxera

La resposta solidària a la metròpoli davant la guerra d'Ucraïna, a diferència d'altres conflictes internacionals, s'ha organitzat de manera espontània i desendreçada. La ciutadania a peu de carrer n'ha estat la impulsora i més tard els ajuntaments han recollit el testimoni i han ordenat l'ajuda humanitària.

eres als despatxos lluminosos de l'alta política vestits amb corbata i americana, però és la ciutadania la que viu sota les bombes.

GUERRA I CIUTADANIA

Lluny de Mariúpol, a la regió metropolitana de Barcelona, ja des de l'inici de la guerra, el 24 de febrer, el món local es va fer sentir amb força. “El conflicte ens va agafar per sorpresa, però ràpidament vam organitzar un punt de recollida de material en una botiga

d'ordinadors”, explica Joan Cerezo, d'Esplugues de Llobregat. Ell presideix l'Associació Cultural Taras Shevchenko, un grup d'amics d'Ucraïna. “En una setmana vam poder carregar 5 o 6 furgonetes amb ajuda, que van anar a la paròquia de Santa Mònica, a Barcelona, i d'allà cap a Polònia”, afegeix. Aquella infraestructura va quedar ràpidament desbordada. “Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi havent de la botiga i ens ho portaven

tot al magatzem”, detalla. “La farmàcia que hi ha al costat, veient la demanda, va crear lots de medicaments dissenyats per enviar a Ucraïna”, relata per afegir que “mai havia vist tanta solidaritat”.

Altres municipis de la metròpoli també van viure situacions semblants. A Vilassar de Dalt, la Maria Àngels, de la Plataforma Ajuda a Ucraïna, remarca que el mateix dia que va començar la guerra es va organitzar una manifestació davant de l'Ajuntament.

“Després vam estar vuit dies recollint material i vam carregar dues ambulàncies i dues furgonetes que han anat cap a la frontera amb Polònia”, explica. A més, a Vilassar es va fer una arrossada, una caminada i una tarda d'activitats per recollir fons, i actualment la localitat ja ha acollit més de 25 famílies ucraïneses.

Els primers dies de la guerra, la resposta humanitària va ser espontània. “Com en altres ocasions, al principi la gent va actu-

Un viatge a la frontera

● El cotxe deixava enrere Polònia. La dona gran fugia de la guerra amb en Marc (nom fictici), un veí de Sant Andreu de la Barca que, amb cinc persones i cinc cotxes més, va decidir marxar cap a Ucraïna quan el conflicte despuntava. La dona gran es va passar hores mirant pel retrovisor. No girava el cap. Només veia l'indret que abandonava per un minúscul rectangle de vidre. Mirava aquella postal reflectida quan eren a centenars de kilòmetres d'Ucraïna. Fins i tot a milers de kilòmetres. Què mirava? Potser al cel encara hi reconeixia algun color

tes preguntes i van apuntar-se les nostres dades per estar segurs que no érem traficants d'éssers humans", recorda el santandreuenc. Finalment, van recollir una noia i la seva filla de tres anys i, per telèfon, van acordar passar a buscar una altra noia per Cracòvia en el viatge de tornada.

De Medyka van anar al camp de refugiats que hi ha just a la frontera. En Marc explica que allò era un caos: "Tot i que la gent estava ben tractada, recordo homes i dones grans caminant amunt i avall sense direcció durant hores". D'allà van anar a la ciu-

Una comitiva de sis veïns del Baix Llobregat va anar en cotxe fins a la frontera amb Ucraïna per ajudar persones refugiades a viatjar cap a l'Estat espanyol

del seu país, ara en runes. Potser no mirava res i el seu cap era a Ucraïna.

En Marc es va quedar en xoc per aquella imatge. En una crisi com la dels refugiats, hi ha moltes escenes que se't claven. Ho diu setmanes després d'haver tornat a casa. Setmanes després d'haver portat 17 persones d'Ucraïna a l'Estat espanyol.

La comitiva va sortir de casa el 3 de març. "Abans d'arribar a la ciutat polonesa de Medyka vam viatjar durant dos dies", relata en Marc. Ja abans havien contactat amb sis refugiats. Malgrat això, quan van arribar al poliesportiu de la ciutat propera a la frontera, aquell grup de persones no hi era. "Els militars ens van fer mol-

tat de Przemysl. "Hi ha un antic centre comercial abandonat que s'ha habilitat per a refugiats", detalla. Va ser aquí on van conèixer una família de 17 membres que volia anar a Càceres. "Després de parlar durant hores, van acabar confiant en nosaltres. Tres integrants de la família van fer el viatge en avió i la resta amb nosaltres", explica en Marc per afegir que quan va marxar d'aquell lloc no va poder "mirar enrere perquè era massa dur".

Començava el viatge de tornada. Fugien del terror. Però la guerra no hi entén de distàncies, i a la frontera amb França una de les noies va rebre una trucada. Havien bombardejat casa seva. La guerra sempre et persegueix.

ar de manera desordenada i desendregada", considera el sociòleg Xavier Godàs. "Encara que sembli una obvietat, el món local té una característica molt bàsica: tothom viu en un municipi. No pots no tenir un municipi, i per això és el lloc d'actuació primari", reflexiona. És per aquest motiu que la resposta primerenca va vehicular-se a peu de carrer. De manera desordenada, certament. Un fet que va fer reaccionar l'organització que agrupa entitats per la justícia social, Lafede, que va demanar que, si era possible, es fessin aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament en lloc de donacions de roba o menjar.

GUERRA I AJUNTAMENTS

Allò que va començar a gestar-se amb la ciutadania no podia passar desapercebut als ulls dels ajuntaments. La pressió social va fer que reaccionessin.

Volodymyr Fediuk, president de l'Associació d'Ucraïnesos de l'Hospitalet de Llobregat, explica que els primers dies de la guerra la seva organització es va reunir amb l'alcaldeessa Núria Marín. "Estem molt contents de la resposta que va tenir", diu. La batalla els va aconseguir dues fur-

gonetes per portar ajuda humanitària. "Les autoritats són les que tenen els recursos", afirma Fediuk. També ho expressa així Godàs quan assenyala que "la solidaritat va molt a les palpantes", i aquells dies van ser els ajuntaments els que van ordenar-la.

En aquest sentit, Victòria Planas, responsable de l'Àrea d'Ajuda Humanitària del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, explica que avui dia ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques a l'organisme per fer front al desastre humanitari de la guerra. Un desastre que es tradueix en quatre milions de refugiats i que és encara més palpable a les ciutats ucraïneses. "Mariúpol és la Guernica moderna", diu Fediuk.

GUERRA I SILENCI

Si ara la ciutadania veu els ajuntaments positivament, no es pot dir el mateix de la política d'altres nivells. "Estem molt enfadats amb els polítics espanyols, perquè podrien haver fet molt més del que han fet", critica Cerezo.

Sorprenentment, aquesta guerra ha generat un debat polític com poques guerres havien suscitat fins ara, i això també ha condicionat la mena de solidari-

"Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi ha davant de la botiga i ens ho portaven tot al magatzem"

Ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per fer front al desastre humanitari de la guerra

tat que s'ha apreciat en els primers compassos del conflicte. "Les entitats i les organitzacions que s'han mobilitzat en anteriors guerres estan una mica aturades i van tard", considera Godàs. "Ja no encarrilen la solidaritat o la protesta, i això ha produït que les energies individuals sorgissin de manera desendregada", descriu. El cert és que les diferències respecte d'altres conflictes, com ara la guerra d'Iraq, són notables. En aquell cas, les organitzacions sindicals, entre altres, van portar la veu cantant. "Crec que això té a veure amb les guerres postsoviètiques, que ens agafen a contrapeu, i les posicions costen més de concretar", valora el sociòleg.

SOLIDARITAT (I RACISME?)

Però fins i tot en les històries que mostren la bondat humana també hi ha una cara fosca. "En certa manera, aquest esclat de solidaritat té un principi de xenofòbia", afirma Planas. Si comparem com ha reaccionat la ciutadania ara i com ho ha fet en altres guerres, les diferències són abismals. Planas es fa una pregunta que hauria de fer-nos reflexionar: "Per què ara actuem diferent que amb la guerra de Síria, on també hi va haver milions de desplaçats i hi va

intervenir Rússia?". La protecció va per colors de pell. Si no, no es pot entendre per què avui dia, segons l'ACNUR, hi ha 250.000 persones -de les quals 70.000 són afganeses que fugen del terror talibà- varades als Balcans. Tampoc es pot entendre que hi hagi cooperants acusats de tràfic d'éssers humans per haver intentat portar a Europa els desplaçats per la guerra de Turquia. Planas torna a preguntar: "Per què no s'ha alçat la veu en el conflicte del Donbass, en què Ucraïna bombardejava la societat civil? Les guerres són molt complicades, i per parlar abans cal pensar".

Si bé tot això és cert, tal com la mateixa Planas i també Godàs reconeixen, cal invocar els drets humans en qualsevol dels casos i no crear disputes entre refugiats. "Em sembla una mala estratègia la comparació: pot acabar minimitzant el problema d'Ucraïna", afirma el sociòleg. "No podem respondre el racisme institucional amb passotisme organitzatiu. Els ucraïnesos no en tenen la culpa", sentència.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Bàrbara Lligadas tornarà a ser la candidata d'ERC a l'alcaldia de cara a les eleccions municipals de l'any vinent. L'anunci oficial va tenir lloc el 7 d'abril en un acte en el qual va participar l'exconseller d'Afers Exteriors, Raül Romeva

Creen una aplicació per redirigir clients de l'outlet cap a la ciutat

» El 'software' de Happy Green guanya un concurs de programació
» L'equip de hackers vol ajudar a fomentar el comerç i el turisme

Francisco J. Rodríguez
VILADECANS

Es diuen Happy Green i a finals de març van guanyar la primera ViladeHack Tourism amb una aplicació que permet redirigir els clients de l'outlet cap a la ciutat i a l'inrevés. Amb tot, és una solució que té la voluntat de fomentar el comerç al municipi.

Línia Mar ha parlat amb els membres de l'equip, format per Marc Humet, Krystel Rodríguez, Leo Madsen, Daniel Españaero i Jaiver Alfonso. "Ens ho vam passar d'allò més bé", asseguren, no sense amagar que el repte que plantejava l'organització de la ViladeHack era majúscul. I és que, durant 48 hores, van haver de treballar des de zero una idea, una aplicació informàtica, relacionada amb el turisme sostenible, que era la temàtica de la Vi-

L'equip Happy Green durant la presentació de la seva app. Foto cedida

ladeHack, una trobada en format de hackathon, que és una competició entre programadors per dissenyar solucions tecnològiques a reptes determinats.

Malgrat la complexitat tècnica, la proposta de Happy Green és senzilla. Mitjançant aquesta aplicació, una persona que comprí a l'outlet pot rebre informació sobre ofertes i descomptes de productes similars a botigues de

Viladecans, i a l'inrevés. "Amb aquesta aplicació també ajudes que el petit comerç es digitalitzi", assenyalen des de Happy Green.

La voluntat de l'equip és vincular el projecte als Vilawatts i començar a fer proves als comerços. A més, asseguren que tenen diversos plans per fer rendible l'aplicació i confien que, en un futur, pugui ser exportada de Viladecans cap a altres municipis.

Foto: Ajuntament

Inauguren el nou carril bici del parc de la Ribera

MOBILITAT ▶ El parc de la Ribera ha estrenat carril bici. La festa d'inauguració va tenir lloc a principis de mes amb una bicicletada i un sorteig d'una bici i un patinet elèctric.

Amb tot, el nou carril bici té 2,7 quilòmetres de longitud i és fruit d'unes obres d'adequació de l'anterior que hi havia. Ara s'ha reubicat per evitar interferències amb altres espais per als viants i s'han eliminat uns paviments de fusta que eren relliscosos quan plovia.

Les obres ha tingut un cost de 360.000 euros i han estat cofinançades al 50% per l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB).

L'objectiu és que aquest carril enllaci amb Sant Climent, a través de la carretera que uneix els dos municipis -gestionada per la Diputació-. De fet, ja connecta al sud amb el carril bici habilitat a la carretera C-245.

Presó permanent per a l'home que va deixar morir la parella

TRIBUNALS ▶ L'Audiència de Barcelona ha condemnat a presó permanent revisable a Mariano Daniel, el dentista de Viladecans que va deixar morir la parella el juny del 2019 mentre gravava la seva agonia a causa d'un atac diabètic.

El tribunal el considera culpable d'un delictes d'assassinat amb acarnissament. També el condemna per tres delictes de maltractament en l'àmbit de la violència de gènere, per un delictes de maltractament habitual i per un delictes contra la intimi-

tat. Per altra banda, el tribunal li prohibeix acostar-se a menys d'un quilòmetre de tres membres de la família de la víctima i el condemna a indemnitzar-los econòmicament. La sentència es pot recórrer davant del Tribunal Superior de Justícia (TSJC).

A principis del març el jurat popular va declarar culpable l'home. Els jurats, per 7 vots a 2, van considerar que l'acusat, de manera conscient, no va fer res mentre ella s'estava morint. No obstant això, no van considerar provat que actués per masclisme.

Café Quijano porta el seu característic so a Àtrium

El trio de germans presenten 'Manhattan Tour' a la ciutat. Foto: Arxiu

MÚSICA ▶ Els germans de Café Quijano van triomfar els primers anys del segle i des d'aleshores el seu característic estil i sonoritat tornen a escena amb *Manhattan*, el seu últim àlbum que presentaran el 30 d'abril a la nit a Àtrium.

Ja fa dues dècades de la publicació del seu disc més famós i reeixit, *La taberna del buda*, amb el qual van entrar a les llistes d'èxits per quedar-s'hi un bon temps. Vint anys després, el grup presenta *Manhattan*, un treball que defineixen com la "se-

gona part" del disc que els va catapultar a la fama.

Aquest àlbum continua fidel a l'estil del grup castellà, amb lletres que expliquen històries dels baixos fons i de la vida bohèmia, amb personatges irreverents i particulars que han caracteritzat la carrera de la banda.

Tanmateix, a Àtrium no només presentaran les noves cançons, sinó que també faran una repassada als seus èxits de les dues últimes dècades, des dels seus boleros fins a cançons com *La Lola* o *La taberna del buda*.

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

BANC DELS ALIMENTS
líniamar

SCAN ME

Col·labora
bancdelsaliments.org

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

El dilluns de Segona Pasqua ha estat el dia escollit pels veïns del Prat com a segon festiu local. Així ho han decidit al procés participatiu que del 21 de març al 10 d'abril ha portat a terme l'Ajuntament i en el qual han participat 719 ciutadans.

Cornellà torna a la càrrega per reclamar els terrenys de l'Splau

» La ciutat veïna eleva la petició a la Generalitat abans d'anar a judici
» Des del Prat reiteren la seva negativa a cedir aquells terrenys

Francisco J. Rodríguez
EL PRAT

Les disputes frontereres no són només cosa dels estats. Els canvis en l'orografia o en l'urbanisme també afecten la delimitació territorial dels municipis. No solen ser grans conflictes, i a excepció d'alguns casos -com ara la separació de la Palma i Cervelló, resolta als tribunals recentment-, se solucionen d'una manera més prosaica. Hi ha que diria que avorrida o purament administrativa. En uns altres casos, com el que ens ocupa entre el Prat i Cornellà, la qüestió s'arrossega durant anys i, de cop i volta, treu el cap i torna a estar d'actualitat.

Estem parlant de la disputa dels terrenys de la plana del Galet, una zona de mig centenar d'hectàrees on hi ha el centre comercial Splau i el camp de l'Espanyol. Potser hi ha qui no ho sap, però bona part d'aquell complex lúdic-esportiu pertany al Prat. I des de fa uns anys Cornellà vol aconseguir el control de la zona, davant la negativa del Prat.

La qüestió es remunta a dècades enrere, quan hi havia un meandre que marcava una frontera natural entre els dos municipis i que amb els anys es va assecar per evitar inundacions. Aquesta modificació, però, no va venir acompanyada d'un canvi en les fronteres municipals.

Sigui com sigui, el 2007 els dos ajuntaments i la Generalitat van acordar crear la Comunitat de Municipis de la Plana del Galet, a fi de gestionar-ne els serveis

Els terrenys en disputa. Foto: Línia Mar

i preparar-se per a l'aterratge de l'Espanyol i del centre comercial.

UNANIMITAT A CORNELLÀ

En el Ple de Cornellà del mes de març es va aprovar per unanimitat una proposta per requerir a la Generalitat que resolgui aquesta disputa territorial. L'executiu català té competències a través de la Comissió de Delimitació Territorial, que és qui acaba donant llum verda als canvis en els termes municipals.

No és la primera vegada que Cornellà reclama els terrenys de la plana del Galet. Tanmateix, en aquesta ocasió el consistori cornellanenc avisa que podria interposar un contenciós administratiu si la Generalitat no es pronuncia sobre la seva proposta.

Així ho va anunciar Antonio Martínez Flor, tinent d'alcaldia de Cornellà, durant el debat de la proposta. Martínez va recordar que la Comissió de Delimitació Territorial no es va pronunciar el 2016 sobre proposta cornellanenca d'afegir a la ciutat els terrenys de l'Splau i el camp de l'Espanyol. En concret, Cornellà re-

clama tot l'Splau i una part del camp de l'Espanyol.

I els motius tenen a veure amb el dia a dia d'aquella zona. La portaveu d'ERC al Ple de Cornellà, Raquel Albiol, ho va resumir molt gràficament. "Qui assumeix la gestió de la mobilitat, seguretat i neteja viària és el nostre municipi". I és que tant l'Splau com el camp de futbol peririco estan integrats a la trama urbana cornellanenca, malgrat no formar-ne part completament. A tot això se suma el fet que qui cobra els impostos municipals de l'Splau és el Prat, mentre que l'IBI de l'estadi se'l reparteixen entre els dos municipis. Cornellà hi veu un greuge, ja que és qui pateix setmanalment els problemes derivats de l'estadi.

Des de l'Ajuntament del Prat reafirmen la seva negativa a cedir aquests terrenys. De fet, no tot són flors i violes per al Prat, atès que desplaçar-hi la Policia Local suposa una despesa elevada. A més, tots els furtcs que es produeixen a l'Splau -a tres quilòmetres del nucli urbà pratenc- fan elevar l'índex delictiu a la ciutat.

Sis-cents euros per protestar contra un pla d'urbanització

SANCIÓ ▶ La plataforma ecologista Ni un pam de terra, que es va significar durant les protestes contra l'ampliació de l'aeroport, ha hagut de pagar dues multes per valor de 600 euros.

Les sancions van ser interposades l'any passat per l'Ajuntament per "alteracions de l'ordre públic", després que la plataforma organitzés una protesta sobre els camps de la Bunyola, afectats per les obres de l'Àrea Residencial Estratègica (ARE) Eixample Sud. Els integrants de Ni un pam de terra van

plantar-hi bledes i enciams per demostrar que aquella era una zona amb potencial agrícola, malgrat que estigui qualificada de zona urbanitzable. "Tot allò eren camps cultivats fins fa no tant", assenyala Pere Bonet, membre de la plataforma.

Des de l'Ajuntament han evitat fer declaracions i es remeten a l'argument que van esgrimir l'any passat, amb el qual defensen que no havien fet servir l'ordenança municipal de civisme amb finalitats polítiques, tal com els havien acusat.

Els pagesos reivindiquen la carxofa Prat a Alimentària

Aragonès i Jordà mostrant dues carxofes. Foto: Cooperativa Agrícola

AGRICULTURA ▶ La Cooperativa Agrícola del Prat ha reivindicat a la fira Alimentària la carxofa Prat, que és la varietat blanca de Tudela. És la que conreen els seus socis i centra la darrera campanya de l'agrupació, que ha ideat un distintiu per tal de diferenciar-la d'unes altres varietats que cada cop més es cultiven als camps de la comarca.

De fet, l'argument de la cooperativa és ajudar els compradors a distingir-la d'unes altres varietats semblants. D'aquesta manera, mitjançant el distintiu

s'acredita la seva procedència. I és que recentment la cooperativa ha denunciat que s'estan venent carxofes de varietats diferents sota el paraigua de la marca blanca Carxofa Prat.

Amb tot, a Alimentària la cooperativa va organitzar diferents classes de cuina per demostrar els avantatges de la Carxofa Prat. A més, el president de la Generalitat, Pere Aragonès, i la consellera d'Agricultura, Teresa Jordà, van acostar-se a l'estand de la cooperativa a reivindicar aquest producte.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*El Llorenç,
el seu pare ja cuinava
per la gent del barri.*

 amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Mitjans Km 0

líniamar

Bàsquet | El BF Viladecans juga la fase d'ascens a LF Challenge

El conjunt d'Enric González enceta a Melilla, contra l'amfitrió, el Colegio La Salle, la fase d'ascens a Lliga Femenina Challenge. El 22 d'abril jugarà contra el CB Almería i el 23 s'enfrontarà al CB Claret-Benimaclet. Si és primer o segon del grup 1, lluitarà per pujar amb un dels dos millors del grup 2.

Sant Carlos Craviotto

» El porter de l'AE Prat, amb passat al CE l'Hospitalet o la UE Sant Andreu, és un exponent de regularitat
 » "Quan era més jove i jugàvem a fora de casa, em podia passar la tornada pensant en els errors", diu

Toni Delgado
EL PRAT

"Quan era més jove i jugàvem a fora de casa, em podia passar tot el viatge de tornada a l'autobús donant voltes als errors que havia comès. Arribava a casa amb mal de cap!", reconeix, divertit, Carlos Craviotto (Lleida, 1983), porter de l'AE Prat amb passat al CE l'Hospitalet o la UE Sant Andreu. Amb els anys, ha acceptat que les errades formen part de l'ofici i de la vida, i ho intenta transmetre als porters de la base i de l'amateur de Segona Catalana que forma a l'entitat pratenca: "Els insisteixo que, per molt que millorin, s'equivocaran. Tard o d'hora, l'error apareixerà, així que hem d'intentar que ens colpegi el mínim possible per evitar-ne més".

A Craviotto li solen dir que és un "defensor dels porters". "Potser és veritat. El que tinc clar és que no tot és blanc o negre", afirma, sempre empàtic amb qui protegeix la porteria. També és observador i analític i sap que des de fora el que sembla una errada evitable pot ser conseqüència de molts factors invisibles. "Tot va molt de pressa. Potser no has vist la pilota o t'han agafat a contrapeu", amplia. Ve a dir-nos que estar sota els pals és molt complex.

No ha estat mai un porter d'errades importants. Més aviat, Craviotto continua sent un exemple de regularitat. "A la UE Figueres un company em va comentar que potser jo no era por-

ter espectacular, però que treia les que havia de treure", recorda.

Al lleidatà no li interessien els focus ni els reconeixements: la seva única obsessió és salvar punts per a l'equip, i seria difícil calcular quants en va acumular durant els millors anys de la seva carrera, al CE l'Hospitalet, on es va guanyar el malnom de Sant Craviotto. "Diria que va ser una ocurrència del periodista Jordi Mèlich", comenta. "Crec que tots li dèiem Sant Cra-vio-tto perquè sempre salvava partits... Segurament, el primer a fer-ho va ser en Francesc Aznar, qui narrava els partits", apunta el mateix Mèlich.

UNA LLEGENDA

A l'Hospi és una llegenda. Hi va defensar la porteria set temporades. "Vam pujar a Segona B i vam disputar dos playoffs d'ascens a Segona, vam jugar la Copa del Rei... M'hi sentia molt a gust i estimat allà", confessa Craviotto. Sospira quan repassem l'eliminària de campions de grup de Segona B contra el CD Tenerife, quan l'equip va tenir l'ascens a Segona a un gol. "I van poder-lo marcar... Ens va penalitzar el partit d'anada, el 3-1, igual que després contra la SD Eibar, amb un 3-0 i una primera part nostra molt dolenta", reconeix.

"L'SD Eibar, el CD Tenerife i el CD Leganés han tingut grans trajectòries al món professional. Qui sap si què hauria pogut fer l'Hospi si haguéssim pujat nosaltres", es pregunta el porter, format a la Secció Esportiva AEM, on va començar

Carlos Craviotto, un porter molt regular. Foto: AE Prat

de lateral perquè ja hi havia dos porters, i a la UE Lleida.

Deu ser un company agraït i excel·lent, dels que sap aportar les paraules adequades i escoltar quan toca. Amb els anys, Craviotto s'ha adonat que una esbrancada o un crit poden ser efectius puntualment, però

"Diria que Sant Craviotto va ser una idea del periodista Jordi Mèlich", recorda

que el que més suma són l'empatia i els ànims. "Abans cridava molt més. Ara, si són errades evitables, els puc donar un toc d'atenció perquè no es relaxin. Si hi estàs massa a so-

bre, potser tornaran a equivocar-se", exposa el porter.

Sempre ha estat titular a tots els equips, excepte el seu últim curs a la UE Castelldefels (2007-2008), en què va jugar 13 partits en un club "molt familiar". Hi va créixer molt i va fer amistats que encara conserva. Més complexa va ser la seva estada al CF Gavà pels impagaments. Com sempre, es queda amb el costat més positiu: "Malgrat que vam patir molt, vam revertir la situació al camp gràcies a un líder com l'Oscar Mena. El final va ser dolent".

Sembla una persona amb els peus a terra que ha après a relativitzar les coses i a gaudir cada cop més del futbol. El va trobar molt a faltar els primers mesos de la temporada 2019-2020, quan no tenia equip. La

seva última experiència havia estat a l'Ontinyent CF, que va desaparèixer abans del final de curs. "Vaig tornar a Catalunya, ja era pare i volia jugar a Segona B, i com que no em van sortir propostes, em vaig esperar al mercat d'hivern. Va ser quan va aparèixer la UE Sant Andreu, de Tercera, i amb un projecte il·lusionant", recorda. "A la UESA el jugador se sent valorat pel club i l'afició. La temporada va ser molt bona, excepte els playoffs. Vam empatar contra l'Hospi i van passar ells perquè, pel coronavirus, l'eliminària era a partit únic i en cas d'empat el vencedor era el millor classificat a la Lliga regular", afegeix.

Ara gaudeix a l'AE Prat, "un club molt familiar i realista que no gasta més del que té i format per persones que t'animen i t'ajuden a aixecar-se, que sumen sempre". Craviotto està ansiós per rebre el pròxim diumenge el CD Ibiza, "un equip a qui li agrada molt tenir la pilota i que suma molts efectius a dalt". "Segur que serà un partit igual de difícil que el de la primera volta, quan vam guanyar aprofitant una de les nostres dues o tres ocasions", pronostica l'entrevistat.

COSÍ DE SAÚL CRAVIOTTO

Carlos Craviotto sent devoció pel seu cosí, el piragüista olímpic Saül Craviotto: "És un exponent d'humilitat, treball, bones decisions i autenticitat. Va deixar Lleida amb 15 anys per perseguir el seu somni i sempre ha tingut clar el seu camí. És un mirall per a qualsevol esportista i persona". Paraula de Sant Craviotto.

Amb amor
i responsabilitat

... ADOPTA
als que han estat abandonats

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

No t'ho perdís

Foto: Blanca Blay/ACN

Sant Jordi 2022

Ja tenim Sant Jordi ben a prop i enguany sembla que podrem gaudir d'una diada normal, sense espais perimetrats amb límits d'aforament ni res que ens recordi als dos anys de pandèmia. A Barcelona, la capital de la celebració, es crearà una "superilla literària" entre la Diagonal i la Gran Via i els carrers de Balmes i Pau Claris. En aquest espai, hi haurà parades d'editorials, llibreries i associacions, així com parades de floristes venent roses. A més, entre el 21 i el 23 d'abril, les llibreries i les floristeries tindran permesa la venda dels seus productes al carrer.

Famosos

La vam conèixer quan era una nena i interpretava la Teté de *Los Serrano* (Telecinco, 2003-2008). En aquesta mítica sèrie, era la filla petita de Belén Rueda i la fillastra d'Antonio Resines. Des d'aleshores, Natalia Sánchez (Madrid, 1990) ha continuat la seva carrera com a actriu i aquest abril estrena *Los herederos de la tierra*, una nova sèrie de Netflix. En una entrevista recent per parlar d'aquest nou treball a *RTVE Catalunya*, al programa *Punts de vista*, ha sorprès amb un català perfecte. Tal com ella mateixa ha explicat, ha après la llengua amb l'ajuda del seu marit, l'actor Marc Clotet, germà de la també actriu Aina Clotet i fill del prestigiós doctor Bonaventura Clotet. Amb la seva primera entrevista en català, Sánchez s'ha guanyat una munió de fans.

La fitxa

QUI ÉS?

NATALIA SÁNCHEZ

ÉS FAMOSA PER...

La seva carrera com a actriu

Tothom la recorda per ser la Teté de 'Los Serrano'

QUÈ HA FET?

La seva primera entrevista en català

La madrilenya ha sorprès amb un català perfecte

A LES XARXES...

S'ha guanyat el cor dels catalans

Molts usuaris l'han elogiat i li han donat les gràcies

Llibres

L'alegria de viure
Sílvia Soler

Decididament optimista i activa practicant de la *joie de vivre*, Sílvia Soler recull en aquest volum deliciós un seguit d'estampes llamineres, plenes de sal de mar i de llum d'estiu. Les cases on ha viscut, les persones que ha conegut, els records plaents de la memòria particular que configuren un mapa personal que és el seu però que podria molt bé ser el nostre.

Teatre

A Chorus Line
Antonio Banderas

Un dels musicals més importants de tots els temps, inspirador, apassionant i amb un cos de ball espectacular. En un teatre buit, en un escenari nu, s'hi fa el càsting per a un nou musical de Broadway. Per a un grup de ballarins, és el moment de la seva vida, l'oportunitat per fer el que sempre havien somiat en gran: ballar. Al teatre Tívoli de Barcelona.

Música

Karaoke
Suu

La barcelonina Susana Ventura, més coneguda amb el sobrenom de Suu, ha publicat el seu tercer àlbum: *Karaoke* (Halley Records). Aquest nou disc inclou vuit cançons (de les quals dues són en català) que "pretenen ser un espai de seguretat on fer del drama una gran festa". La gira de presentació del seu nou treball discogràfic començarà a finals d'aquest mes.

Pelis i sèries

Ambulance
Michael Bay

En un acte desesperat per aconseguir diners per pagar els deutes mèdics de la seva dona, el veterà Will Sharp recorre a l'única persona a la qual sap que no hauria de recórrer: el seu germà adoptiu Danny. Ell li oferirà participar en el robatori més gran de la història de la ciutat. Quan la fugida s'esguerra, tots dos segrestaran una ambulància que porta un policia ferit.

ESTILS DE VIDA

Fer front als canvis de temperatura

Foto: Pexels

📌 SALUT

El març de 2022 ha estat el mes amb menys hores de sol a Barcelona des de l'any 1968, segons ha registrat l'Observatori Fabra. Després d'això, ha començat un abril molt més fred del normal (fins i tot amb neu a cotes baixes), que de seguida ha anat remuntant fins a temperatures primaverals. En definitiva, últimament estem vivint canvis bruscos de temperatura, i això pot ser sinònim de refredats. Et donem alguns consells que et poden ajudar a prevenir-los.

Segur que hi ha dies que no saps com vestir-te: t'has d'abrigar per no passar fred al matí, però potser al migdia acabes suant. Per això la clau és vestir-te per capes. Això sí, procura mantenir protegida la zona del coll. Pel que fa als hàbits, aquests dies més que mai has de seguir una bona alimentació, basada en fruites i verdures, i beure molta aigua, de la mateixa manera que has de dormir bé, unes vuit hores diàries. Si, tot i això, et constipes, evita contagiar els altres: tapa't amb un mocador d'un sol ús quan esternudis i llença'l, ventila els espais i renta't les mans amb freqüència. Per recuperar-te, recorda que el refredat no es cura amb antibiòtics, i que t'ajudaran molt més el repòs i les infusions.

Les claus.....

ROBA

Com que la temperatura va canviant durant el dia, el millor és que et vesteixis per capes. Això sí, protegeix-te la zona del coll

HÀBITS

Ara més que mai has de seguir uns hàbits saludables: menja sa (sobretot fruites i verdures), beu molta aigua i dorm 8 hores

POSSIBLES CONTAGIS

Evita contagiar els altres: tapa't amb un mocador quan esternudis, renta't les mans i ventila

REMEIS

Recorda que el refredat no es cura amb antibiòtics: fes repòs, pren infusions (de gíngebre, per exemple) o fes servir sèrum fisiològic

Foto: Pexels

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Per Sant Jordi

alegria

de La Grossa

Sorteig extraordinari

2.000.000 €

5 €

27 d'abril del 2022

La Grossa de Sant Jordi

Loteries de Catalunya

27 D'ABRIL

